

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/152/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204444
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614204444.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: W. E. B., s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom W. XX, XXX XX A., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. P. E., s.r.o., so sídlom W. XX, XXX XX A. proti odporcovi: J. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. R. M. 89X/XX, E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 971,64 eur istiny a prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. decembra 2015 č. k. 6C/23/2014-52 a o späťvzati návrhu, takto

rozhodol:

Nepripúšťa späťvzatie návrhu na začatie konania.

Vo výroku III., ktorým súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania vo výške 119,68 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh o zaplatenie 971,64 eur istiny a príslušenstva. Odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že odporca ako dlžník predložil navrhovateľovi ako veriteľovi formulárovú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka, ktorou dal návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. Navrhovateľ v bode 6 v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ktorý odporca ako dlžník nemohol vyplniť, uviedol iné údaje oproti návrhu v bode 5 napr. inú ročnú percentuálnu mieru nákladov za úver. Čo sa týka oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 21.09.2010, súd ho posudzoval z hľadiska, či ide o prijatie návrhu v podobe, v akej ho predložil odporca ako dlžník a zistil, že v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sú uvedené zmeny, napr. iná RPMN úveru. Z uvedeného vyvodil, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - odporcovi nemožno považovať za prijatie návrhu predloženého odporcovi ako dlžníkovi, a preto súd nepovažoval konanie navrhovateľa ako veriteľa za prijatie návrhu predloženého odporcom ako dlžníkom, ale považoval ho za nový návrh. Navrhovateľ tak nepreukázal, že by návrh odporcu bol totožný s návrhom prijatým veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Keďže nedošlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej forme tak, ako to pre jej platnosť vyžaduje zákon v súlade s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ide o neplatný právny úkon, a preto podľa § 457 Občianskeho zákonníka je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal. Odporca dostal od navrhovateľa z titulu úveru a revolvingu sumu 1.284,25 eur a splatil navrhovateľovi v splátkach sumu 2.403,90 eur, a preto návrh považoval za nedôvodný, keďže odporca už nedlhuje navrhovateľovi žiadnu sumu. O náhrade trov rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní bol plne

úspešný odporca, ktorý si žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplynuli. Náhradu trov nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, pretože vedľajší účastník na strane odporcu okrem vstupu do konania a písomného vyjadrenia návrhu žiadny iný úkon vo veci neučinil. Písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu považoval za všeobecné s tým, že vedľajší účastník ho podáva hromadne aj v iných právnych veciach, a preto trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu považoval za neúčelné.

Proti rozsudku okresného súdu, a to jeho výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol jeho zmenu a priznanie náhrady trov spočívajúcich v odmene za právne služby. V odvolaní uvádzal, že vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 23.11.2015 poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, pričom poukázal aj na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je neplatná. Vyslovil názor aj s poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/5/2013, že trovy vedľajšieho účastníka vzniknuté v tomto konaní je potrebné považovať za účelné. Pojem účelný je pritom nevyhnutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými, či nadmernými nákladmi. Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu vymedziť kategóriu subjektov, ktorým by z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie a tak jej de facto upierať právo na zastúpenie advokátom. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka potvrdzuje aj judikatúra, podľa ktorého O.s.p. vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a len z toho dôvodu by mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Citoval ďalej rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky, ktoré trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považovali za účelne vynaložené.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Navrhovateľ doručil 29.03.2016 okresnému súdu podanie, ktorým návrh na začatie konania berie späť a žiada konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok.

Ust. § 208 upravuje postup odvolacieho súdu v prípade, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné. Vtedy odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia, pričom späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, zruší odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Zo znenia cit. zákonného ustanovenia je zrejmé, že predpokladom pre rozhodovanie odvolacieho súdu o pripustení späťvzatia a jeho procesných dôsledkoch je, že je návrh na začatie konania vzatý späť v čase, keď už síce rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je právoplatné.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa rozhodol 15.12.2015, rozhodnutie bolo doručené účastníkom 21.01.2016, a preto nadobudol právoplatnosť 06.02.2016, a to vo výrokoch I. a II., ktorým bol návrh vo veci samej zamietnutý a nebola priznaná náhrada trov odporcovi.

Keď navrhovateľ vzal späť svoj návrh 29.03.2016, stalo sa tak po tom, čo rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej nadobudlo právoplatnosť, a preto neboli naplnené predpoklady pre pripustenie späťvzatia návrhu v zmysle ust. § 208 O.s.p..

V dôsledku odvolania vedľajšieho účastníka proti výroku III. napadnutého rozsudku odvolací súd preskúmaval v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. rozsudok v týchto medziach, t. j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcov a v tejto súvislosti zistil, že je rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potrebné zmeniť podľa § 220 O.s.p.. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Výroky I. a II., t. j. pokiaľ bol zamietnutý návrh vo veci samej a rozhodnuté o trovách odporcu, neboli napadnuté odvolaním a rovnako odvolací súd nezistil dôvod na postup podľa § 208 O.s.p., pretože nadobudli právoplatnosť a tak sa týchto výrokov odvolací súd nedotýkal (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.).

Pre rozhodnutie aj o trovách vedľajšieho účastníka je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že návrh na začatie konania voči odporcovi bol v celom rozsahu zamietnutý. Je tak zrejmé, že navrhovateľ nebol v konaní úspešný, ale naopak v celom rozsahu bol úspešný odporca, čo konštatuje aj súd prvého stupňa v závere odôvodnenia napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti správne poukazuje na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech prizná súd náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Citované zákonné ustanovenie upravuje iba náhradu trov súdneho konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania, avšak vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje (§ 93 ods. 4 O.s.p.), je potrebné aj na vzťah medzi účastníkom konania a vedľajším účastníkom pri náhrade trov konania aplikovať citované zákonné ustanovenie.

Z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že aj úspešný účastník má právo len na náhradu účelne vynaložených trov v konaní. Podľa doterajšej súdnej praxe (na ktorú poukazuje aj vedľajší účastník vo svojom odvolaní) sa za účelne vynaložené trovy považujú v každom prípade trovy právneho zastúpenia, pričom platí, že účastník občianskeho súdneho konania má právo zvoliť si advokáta, ktorý by mu poskytol odbornú pomoc, a preto náklady takéhoto zastúpenia sú vždy potrebné, aj keď ide o jednoduchú záležitosť a aj keď je tu poučovacia povinnosť súdu. Takýto názor je aj v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, na ktorý poukazuje odvolateľ. Treba preto uzavrieť, že aj vedľajší účastník, tak ako každá iná fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj trovy takéhoto právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené.

Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa o tom, že vedľajší účastník nevykonal v konaní nič okrem vstupu do konania a písomného vyjadrenia k návrhu, pričom písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka je všeobecné a podáva ho hromadne aj v iných právnych veciach.

Zo spisu vyplýva, že súd prvého stupňa doručil návrh na začatie konania a prílohy odporcovi a právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, za ktorým účelom aj odročil verejné vyhlásenie rozsudku určené na 13.11.2015 a aj právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bola doručená výzva, aby sa vyjadril k návrhu. Keď teda následne, a to v lehote stanovenej súdom prvého stupňa vedľajší účastník vyhovel výzve a vyjadril sa písomne k doručenému návrhu na začatie konania, nemôže byť opodstatnený názor súdu prvého stupňa o nevykonaní žiadneho úkonu okrem vyjadrenia k návrhu.

Vyjadrenie k návrhu je ako písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej úkonom právnej služby, za ktorý v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. c/ patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny spolu s prevzatím a prípravou zastúpenia podľa písm. a/ cit. zákonného ustanovenia, ktorý je s takýmto úkonom spojený.

Súd prvého stupňa vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania rovnako bezdôvodne považoval za neúčelné s poukazom na to, že je všeobecné a vedľajší účastník ho hromadne podáva aj v iných právnych veciach. V tejto súvislosti treba prisvedčiť odvolateľovi, že argumentácia vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv je relatívne stereotypná, avšak z vyjadrenia vedľajšieho účastníka, ktoré podal súdu prvého stupňa je zrejmé, že poukazoval na konkrétne nedostatky úverovej zmluvy a jeho obrana bola aj súdom prvého stupňa pri rozhodnutí vo veci samej akceptovaná. Charakter nárokov uplatňovaných v súvislosti s plnením zo spotrebiteľských zmlúv determinuje zároveň šablonovitosť a stereotypnosť všetkých podaní vrátane návrhov na začatie konania ako i odvolaní, a to zo strany oboch účastníkov takéhoto súdneho konania.

Keďže odvolací súd neakceptoval závery súdu prvého stupňa o neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom bol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t. j. vo výroku III. zmenený tak, že vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov spočívajúcich v odmene za právne služby a podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 za dva úkony po 51,45 eur + 2x režijný paušál po 8,39 eur spolu 119,68 eur.

V odvolacom konaní bol tak úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu týchto trov si neuplatnil spôsobom upraveným v ust. § 151 O.s.p., a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.